

Szlavikovszky Beáta

KORVIN MÁTYÁS MAGYAR-OLASZ EGYESÜLET

Az 1920-as években a magyar kormány külpolitikájának mozgásteret korlátozott volt. A Trianon után győztes nagyhatalmakkal szemben magyar panaszokat hangoztatni, vagy magyar érdekeket eredményesen képviselni alig volt lehetséges. Ilyen körülmények között a magyar diplomácia megpróbált minden lehetőséget megragadni, hogy felhívja a nyugat-európai országok figyelmét Magyarországra. Ennek a törekvésnek volt egyik eszköze a külföldi kulturális és tudományos kapcsolatok erősítése. Sorra alakultak a Külügyminisztérium támogatásával kulturális tudományos egyesületek, jelentek meg külföldön folyóiratok, vagy szerveztek nemzetközi konferenciákat. 1920-ban Vittorio Cerruti Alto Commissario d'Italia és Berzeviczy Albert, a Magyar Tudományos Akadémia elnöke kezdeményezésére alakul meg a Korvin Mátvás magyar-olasz tudományos, irodalmi, művészeti és társadalmi egyesület. Az 1920. május másodikára összehívott alakuló gyűlésen a kor olyan neves írói, tudósai vagy politikusai voltak jelen, mint gróf Apponyi Albert, Beöthy Zsolt - a budapesti egyetem professzora-, gróf Csáky István, Hegedüs Orlando pénzügyminiszter, Csernok János Esztergomi érsek, Klebelsberg Kunó későbbi kultuszminiszter és Tormay Cecile, valamint Vészi József, a Pester Lyoyd igazgatója. Az egyesület elnöke Berzeviczy Albert volt, alelnökei pedig Gaetano Caracciolo Castagneto hercege olasz közoktatásügyi miniszter, Enrico San Martino di Valperga herceg szenátor, Mombelli Medina, Fraknoi György Miklós Ödön, valamint contessa Hoyos-Wenkheim. Az alapszabályzat az egyesület fő céljaként az Olaszország és Magyarország közötti fennálló tudományos és kulturális kapcsolatok fejlesztését jelölte meg, különös tekintettel az irodalomra, művészetekre, valamint a nyelvi képzésre. Éppen ezért a társaság meghatározott feladatai közé tartozott tudományos konferenciák, színházi előadások, koncertek, kiállítások, valamint nyelvi kurzusok szervezése, ösztöndíjak adományozása, publikációk és fordítások anyagi finanszírozása.¹ Az egyesület anyagi háttérét az éves tagdíj, koncertek és előadások bevételei, adományok és állami támogatások jelentették. A társaság három alosztályra tagolódott: a tudományos és irodalmi Berzeviczy Albert, a művészetit Pekár György, a társadalmi és jótékonyági alosztályt pedig Miklós Ödön vezette. Az egyesület 1925-ig félévente, majd 1926 és 1930 között évente egyszer dupla példányban adta ki olasz nyelvű folyóiratát, a *Corvinát*, mely rendszeresen közölt irodalomelméleti és történet-tudományi munkákat, műfordításokat, illetve számolt be a társaság tudományos tevékenységéről. Berzeviczy haláláig (1936-ig) a *Corvina* csak minden második évben jelent meg.

Az egyesület látszólag mentes volt a politikától és minden hivatalos szerv befolyásától, valójában már a kezdettől fogva élvezte a Külügyminisztérium anyagi

¹ *Corvina*, 1921 január, 121–123, *Bollettino della Società Mattia Corvino*

és szervező támogatását. „A magyar diplomácia a két világháború között” című tanulmánykötetében Pritz Pál felhívja a figyelmet, hogy Berzeviczy Albert többször is konfliktusba keveredik a magyar külügyminisztériummal. Nehéz pontos képet adni, hogy pontosan mi is történt, mindenesetre tény, hogy 1921-ben a politikai hírszerző osztályon elégedetlenek voltak az egyesület működésével. Egy 1921 novemberében keletkezett belső feljegyzés szerint a társaság az olasz kultúrát ismertette és terjesztette itthon, ellenben magyar propagandát Olaszországban egyáltalán nem fejtett ki. A negatív minősítésnek az lett a következménye, hogy Berzeviczy kérelme ellenére a társaság támogatását az addigi 50 000 koronáról nem emelték duplájára, így az egyesület az infláció miatt az előző évinél jóval kisebb összegű anyagi támogatást kapott. 1922 januárjában Berzeviczy Albert részletes levélben fejté ki, hogy a társaság elsősorban a magyar kultúra olaszországi terjesztésére teszi a hangsúlyt és utal a Corvina olasz nyelvű folyóirat útjára indítására, amely „legkiválóbb tudósaink és íróink tollából a magyar történelem fényes korszakait, a mai magyar irodalom és művészet eseményeit ismerteti eredeti tanulmányokban és cikkekben”. Berzeviczy levelében kiemeli, hogy a Corvina folyóiratot az olasz sajtó nagy elismeréssel fogadja, s azt az olasz külügyminisztérium 25 példányban rendelte meg, az olasz közoktatási miniszter, pedig további példányok megküldését kérte. Berzeviczy utalt arra, hogy az egyesület római bizottságát kívánják létrehozni a jövőben, valamint célul tűzték ki a Római Magyar Történelmi Intézet felállítását és 100 000 koronát kért e célok megvalósítására. Az igényelt összeget végül az egyesület megkapta, s válaszelevelében Bánffy Miklós külügyminiszter kifejtette abbéli óhaját, hogy a társaság elsősorban olaszországi tevékenységére tegye a hangsúlyt. A Korvin Társaság a következő években rendszeresen megkapta az inflációt követő támogatást, amelyhez nagymértékben hozzájárulhatott az, hogy ekkor a politikai hírszerző osztályon Gerevich Tibor testvére, Gerevich Zoltán intézte az ügyeket.²

Az egyesület első tudományos konferenciája 1920. december 28-án Lorenzo Schioppa Apostoli nuncius és Castagneto hercegének (regio ministro d'Italia) részvételével történt. Berzeviczy Albert az olasz-magyar történelmi kapcsolatokról tartott előadást, a társaság titkára, Gerevich Tibor pedig Francesco Franciáról beszélt bővebben. Ezek után havi rendszerességgel rendeztek találkozókat, ahol Fraknoi Lajos, Zambra Alajos, Csánki Dezső, tartottak előadásokat. A társaság 1921 március 10-én rendezte meg magyar-olasz zenei estjét Márkus Lily és Matyéka Ilona segédletével, majd április 5-én Rómában az olasz *Associazione della stampa periodica* meghívására az egyesület elnöke Berzeviczy Albert és Gerevich Tibor, valamint Zambra Alajos tartott előadást Mátyás király és az olasz reneszánsz nagyjai címmel.

A Korvin Mátyás Társaság Dante halálának 600. évfordulója alkalmából 1921-ben emlékünnepeket szervezett. Az esemény megrendezésében az újjáéledt politikai rokonszenv jelentős szerepet játszott. Nitti olasz miniszterelnök 1920 óta ugyanis határozottan kiállt a magyar békefeltételek enyhítése érdekében, Mussolini

² PRITZ Pál, *Magyar diplomácia a két világháború között*, Bp., 1995, 234–241.

pedig a Popoló d' Italiában még hatalomra jutása előtt állást foglalt a revízió mellett, melynek szükségességét 1922. november 16-ai első miniszterelnöki beszédében is hangsúlyozta. Az egyesület megbízására Hubay Jenő írt szimfóniát, továbbá december elején Karácsony előtt címmel rendeztek kiállítást és tudományos konferenciát az olasz költő emlékére, amelyre közel tízezren látogattak el. 1923-ban az év kiemelkedő nagy eseményeként tartható számon a Petőfi születésének századik évfordulóján tartott megemlékezés, amelynek keretében Berzeviczy Albert a római *L'Istituto per L'Europa Orientale* által szervezett rendezvényt sorozaton tartott előadást a magyar költő életéről és munkásságáról. A korabeli olasz sajtó nagy figyelemmel kísérte a megemlékezést, s – olykor politikai felhanggal – dicsérték munkáját, mely „nagyértékben elősegíti az olasz-magyar kapcsolatok alakulását.” 1923-ban Olaszország szerte nagyszabású rendezvényt sorozattal emlékeztek meg Alessandro Manzoni halálának ötvenedik évfordulójáról. A társaság ennek jegyében tartott emlékülést Berzeviczy Antal elnökletével május 22-én a Magyar Tudományos Akadémián.

A kezdeti, eseményekben gazdag évek továbbra is sikeresen teltek, a Corvina folyóirat a kornak olyan neves tudósainak munkáiból közölt írásokat, mint Eckhardt Sándor, Gerevich Tibor és Zambra Alajos. Irodalomtörténeti téren Imre Sándor eléggé hiányos összefoglalása után (*Az olasz költészet hatása a magyarra 1873*) a tervszerű kutatás Zambra Alajos Metastasio-tanulmányával kezdődött (1919), amelyet a Corvinában a cikkek hosszú sora követett. Újabb összefoglalást Várady Imre kétkötetes munkája nyújtott (*La letterata italiana e la sua influenza in Ungheria, Roma 1933–34*), majd Carlo Taglianini *Civiltá italiana nel mondo* című összefoglaló munkája jelenik meg 1940-ben. A magyar humanizmus kutatására Huszti József vezetésével egész kis iskola keletkezett, aki művében (*Janus Pannonius, 1931*) behatóan tanulmányozza e kor történelmét, jellegzetességét. A fiatalok közül Kardos Tibor és Bánfi Florio gazdagították sok adalékkal ismereteinket. A művészettörténeti kapcsolatokkal főleg Gerevich Tibor és tanítványainak köre foglalkozott számos tanulmányban. Ugyancsak Gerevich állott élére annak a mozgalomnak is, mely művészetünk párizsi hagyományait a XIX. század második felében visszavezette Róma, a klasszicizmus és a reneszánsz örök forrásához. A Corvina nagy sikerrel szerepelt az 1928. április 21-én megtartott III Nemzetközi Firenzei Könyvvásáron, ahol Zambra Alajos mutatta be a társaság kiadványát.

Az 1923 decemberében történt Castagneto herceg halála miatt, az egyesület alelnöke az új Regio Ministro, Ercole Durini di Monza lett, aki beiktatásával egyidejűleg az olasz kormány 4000 lírás támogatását ajánlotta fel. 1925-ben és 1926-ban Nagy Lajosról, Jókai Mórról és Pietro Mascagni zeneszerzőről, tartott megemlékezések voltak kiemelkedő jelentőségűek. 1925 májusában Türr István születésének centenáriuma Berzeviczy Albert Milánóban a Filológiai Társaság szervezésében tartott előadást. Másnap az *Il Corriere Della Sera* olasz napilap a következőket írta: Berzeviczy Albert neves politikus és tudós, aki kiváló olasz nyelvtudásról adott számot Türr István életéről tartott megemlékezésében. Az előadáson az olasz közélet olyan jeles személyei jelentek meg, mint Cattaneo hadtestparancsnok és Danioni, a milánói hadosztály parancsnoka.

1925 végén két új tiszteletbeli elnököt választott az egyesület: Benito Mussolini olasz miniszterelnököt olasz, valamint Csernok János bíborost magyar részről. Az olasz-magyar politikai kapcsolatok szorosabbá váltak, Mussolini 1925 végén megkapja a magyar érdemrend nagykeresztjét. 1926-novemberében a magyar kormány vendégeként Arduino Colasanti, az olasz Szépművészeti Hivatal igazgatója látogat hazánkba, aki – elfogadva a Corvin Mátyás Egyesület meghívását – a Magyar Tudományos Akadémia nagytermében a jelentősebb olasz ásatásokról tartott előadást. Az előadáson Horthy Miklós kormányzó, Klebelsberg Kunó vallás- és közoktatásügyi valamint Ercole Durini di Monza olasz miniszterek is megjelentek. A társaság rendszeresen hívott meg külföldi tudósokat, mint például Luigi Vallit, a Római Egyetem professzorát, aki Niccoló Macchiavelliről vagy Alessandro Cutolot, a Nápolyi Levéltár igazgatóját, aki Anjou László királyról tartott előadást.

A Corvina folyóirat 1927-ben Gróf Klebelsberg Kunó olaszországi látogatásáról részletesen beszámolt. Klebelsberg kultuszminiszterségének idején az 1925. évi berlini látogatása után az olaszországi útja volt kultúrdiplomáciai tevékenységének másik fontos állomása. Klebelsberg amellett, hogy előkészítse Bethlen István útját, igen sikeres és eredményes útnak nézhetett elébe. A korabeli olasz sajtó nagy figyelemmel kísérte látogatásának minden állomását. Klebelsberget megérkezésekor már a római vasútállomáson olasz minisztertársa, Pietro Fedele fogadta személyesen. Egyhetes római tartózkodása idején bankettek, fogadások és ünnepségek követték egymást. A Sapienza Egyetem Magna Aulájában tartott előadásában a következő szavakkal köszöntötte az egybegyűlteket: „Olaszország megnyerte a háborút és visszakapta Triesztet és Trentot. Mi veszítettünk, de nem veszítettük el hitünket. Keressük, hogy orvosoljuk a trianoni Magyarország súlyos helyzetét a kultúra eszközeivel.”³ A Római Egyetem díszdoktorává, a L’Istituto per L’Europa Orientale (Kelet Európai Intézet) pedig tiszteletbeli elnökévé választotta Klebelsberg Kunót. Májusban a társaság elnöke, Berzeviczy Albert utazott a Rómában és Torinóban tartott történeti konferenciákra a L’Istituto per L’Europa Orientale meghívására.

A Corvin Mátyás Társaság szoros kapcsolatban volt a Római Kelet-Európai Intézettel (*Istituto per L’Europa Orientale*), mely 1921-ben jött létre. A Római Kelet-Európai Intézet az olasz külügyminisztérium támogatásával jön létre, melynek élén a kor neves tudósai és politikusai álltak. Az intézet célja, hogy megismertesse Olaszországgal a kelet-európai népek kultúráját és történetét, meghatározott feladatai nagy mértékben hasonlítottak a Corvin Társaságéhoz, melyek közé tartozott nyelvkurzusok, konferenciák és kiállítások szervezése, publikációk, kiadványok megjelentetése. Havi rendszerességgel jelenik meg az intézet kiadványa a *L’Europa Orientale* (Kelet Európa), mely 1921 és 1930 között számos, a Corvinában is megjelent magyar vonatkozású tanulmányt közöl, úgy mint Ferenczi Petőfi

³ *Corvina*, VII–IX. Anno VII., 1927. jan.–dec., 221–225.

Sándorról szóló értekezéseit, vagy Berzeviczy Albert több olasz-magyar kapcsolatokat taglaló tanulmányát.⁴

A társaság törekedett arra, hogy ne csak Budapestre korlátozza tevékenységét. Ezért alakul meg 1927 elején Kastner Jenő javaslatára Pécsen az egyesület szekciója olyan neves tagokkal mint Virág Ferenc pécsi püspök, és Gyomlay Gyula a Pécsi Egyetem rektora. A pécsi szekció az olasz kultúra terjesztését tűzte ki céljául, és elsősorban az egyetem tanárainak közreműködésével ingyenes olasz nyelvi kurzusokat szervezett. Pécs mellett Szegeden is tartottak konferenciákat. Ezek közül kiemelkedik a szegedi egyetemen 1930-ban megtartott megemlékezés Luigi Ferdinando Marsili halálának 200-ik évfordulójáról, ahol Iványi Béla és Alberto Gianola professzor tartott előadást a neves olasz tudósról.

Az egyesület számos könyv kiadását támogatta anyagilag. Az egyik legjelentősebb kiadvány az 1929-ben kiadott *L'Ungheria*, amely Magyarország népszerűsítése céljából jelent meg Itáliában. Egy ilyen jellegű kiadvány ötlete már évekkel ezelőtt megfogalmazódott, amely Amadeo Giannini-nak köszönhetően Zambra Alajos és Carlo Tavaglini, a Budapesti Egyetem professzorának segítségével, valamint a Corvin Mátyás Egyesület és az olasz Kelet Európai Intézet támogatásával valósulhatott meg. E könyv Magyarországot történeti, kulturális politikai és gazdasági aspektusból mutatta be, s mely a kor talán legátfogóbb ilyen jellegű műve volt Európában. Több fordítás is megjelent a társaság támogatásával, melyek közül az 1930-ban megjelent Mario Brelich-Dall'Asta Madách- és Ady-versek fordítása emelkedik ki.

A társaság tízéves fennállásának alkalmából 1930. május 2-án nagyszabású emlékülést szervezett a Magyar Tudományos Akadémia Nagytermében. Berzeviczy Albert köszöntő szavaiban olyan személyeket (Mombelli nagykövet, Beöthy Zsolt, Fraknói György, Csernoch János stb.) emelt ki, akik tevékenyen részt vettek a társaság munkájában. Berzeviczy eredményesnek ítélte az 1920 és 1930 közötti időszakot, amely hozzájárult Magyarország és Olaszország politikai és kulturális kapcsolatának javításához.

A Korvin Mátyás Társaság 1930. december 10-én tartott általános gyűlése váratlan fordulatot hozott. Mario Arlotta alelnök olvasta fel Berzeviczy Albert levelét, amelyben a tudós idős korára való tekintettel bejelentette visszavonulását s lemondott az egyesületben betöltött minden posztjáról. A korabeli jegyzőkönyv alapján a bejelentést rövid döbönt csönd után a tagok zajos felháborodása követte, majd a gyűlés egyhangúlag utasította el Berzeviczy lemondását. Maria Arlotta vezetésével háromtagú küldöttség járult Berzeviczy elé, amelynek hatásos rábeszélésével és személye elévülhetetlen érdemeinek felsorolásával sikerült őt rávenni lemondásának visszavonására. Így továbbra is Berzeviczy Albert töltötte be az elnöki pozíciót az egyesület élén egészen 1936-ban bekövetkezett haláláig. Berzeviczy hirtelen lemondásának hátterében valószínűleg megromlott egészségi

⁴ PETRACCHI, Giorgio, *Gli studi sull'Europa orientale in Italia alla fine degli anni venti: Un istituto scientifico a Roma, L'Accademia D'Ungheria (1895–1950)*

állapota állt. Ezt támasztja alá az is, hogy a következő években Berzeviczy több konferenciát és külföldi utat kénytelen volt lemondani betegsége miatt.

1931 és 1935 között A társaság meghívására 1931 és 1935 között több neves olasz politikus és tudós látogatott hazánkba. 1931 márciusban Emilio Bodrero Vice Presidente della Camera dei Deputati, valamint Arturo Marpicati Membro Directorio nazionale fascista és az Olasz Királyi Akadémia igazgatója tartott előadást. 1933-ban Luigi Sorrento, a Milánói Sacro Cuore Egyetem tanára jött Budapestre, hogy előadást tartson A modern olasz lelkiség alapjai címmel, az 1934-ben a Ludovico Ariosto halálának századik évfordulója alkalmából megtartott konferencián pedig Ettore Romagnoli olasz akadémikus beszélt Ariosto életéről és munkáiról. De nemcsak irodalomtörténeti témában hangoztak el előadások a társaság összejövetelén, hanem gyakran foglalkoztak politikai és gazdasági kérdésekkel is. 1934 májusában Eraldo Fossati, a Bari Egyetem tanára beszélt a korporatív gazdaság alapjairól, decemberben pedig Alessandro Augusto látogatott hazánkba, hogy előadást tartson a fasizmusról, mint a nyugati civilizáció védőbástyájáról.

Felice Felicioni, az olasz Dante Alighieri Nemzeti Társaság elnöke kezdeményezésére jön létre 1934 márciusában a társaság budapesti választmánya, amely elsődleges céljaként tűzte ki a Magyarországon élő olaszok összefogását, az olasz irodalom és nyelvtanítás egységessé tételét – kiegészítve az olasz követség által szervezett felnőtt kurzusokkal – továbbá koncertek és konferenciák szervezését. Az alapítás után egy hónappal már 500 tagja volt a társaságnak, amely egy évvel később közel 700 tagúra bővült. Az olasz Dante társaság nem óhajtott ellenlábas lenni magyar társának, s azonnal kifejtette szoros együttműködési szándékát a Korvin Mátyás társasággal. Felicioni Berzeviczy Albertet az olasz kultúra legaktívabb terjesztőjének nevezte magyar földön, és őt kérte fel az első találkozó ünnepélyes megnyitására. A Dante Társaság magyarországi választmányának elnöki posztját Paolo Calabro a budapesti olasz középiskola igazgatója töltötte be, alelnöke Zambra Alajos egyetemi tanár, tanácsnoka pedig Villányi Lajos és Gerevich Tibor voltak. 1924-ben a Korvin Mátyás Társaság az olasz követséggel és a Magyarországon élő olaszok segítségével szervezte meg olasz nyelvi kurzusait, amely mellett további városokban, Pécsen, és Szegen is tartottak nyelvtanfolyamokat. Az olasz nyelv népszerűségét mutatja, hogy 1934-ben az olasz nyelvi intézetben 33 osztályban 11 nyelvtanár vezetésével 1520 beiratkozott hallgató tanulta e nyelvet.

A Corvin Mátyás Társaság alapítója és elnöke Berzeviczy Albert 1936 március 22-én 83 éves korában hunyt el. Gerevich Tibor alelnök május 15-re hívta össze a vezetőségi ülést, ahol az új elnök megválasztása volt a fő napirendi pont. A testület Pekár György javaslatára egyhangúlag választotta Gerevich Tibort elnöknek. Az elnökválasztás mellett teljes tisztújítás is történt, tiszteletbeli elnök lett Regio Ministro D'Italia Don Ascanio dei Principi Colonna és Hóman Bálint miniszter, Pekár György, Fest Aladár és Radó Antal lettek. Alelnöki tisztségre Zambra Alajost és Paolo Calabrot, az egyesület titkárának pedig Mihalik Sándort és vitéz Nagy Zoltánt választották. A tisztújítás ellenére az egyesület korántsem végezte olyan

hatékonyan munkáját, mint azt korábban tette. A Dante Társaság budapesti választmányának létrejötte – amely szép lassan átvette mindazon feladatokat melyeket korábban a Corvin Társaság látott el –, valamint Berzeviczy Albert halála nagymértékben hozzájárult ahhoz, hogy a társaság rövid időn belül megszűnt. Kiadványa a Corvina, amely rendszeresen számolt be társaság munkájáról, 1937-ben már a Budapesti Olasz Intézet által szervezett programokról és nyelvtanfolyamairól tájékoztat.

A Korvin Mátyás Társaság az 1920-as évek Magyarországa kulturális életének egyik meghatározó szervezője volt. Célja az olasz-magyar kulturális kapcsolatok történetének feltárása és ápolása volt. Egyedülálló módon vállalt fel olyan feladatot, amely – egy magas szintű tudományos kutatómunkával egy időben – nyelvtanfolyamok, koncertek és kiállítások szervezésével, az egyszerű hétköznapi ember számára is elérhetővé tette az olasz kultúra megismerését.

Storia della Società "Mattia Corvino"

Riassunto

Negli ultimi decenni in Ungheria sono stati pubblicati molti lavori che mettono in rilievo la questione riguardante la politica culturale, ed i rapporti culturali internazionali dell'Ungheria dopo la prima guerra mondiale. In seguito ai Trattati di Pace di Trianon (1920) la politica culturale ungherese si dedicó all' intreccio di rapporti culturali internazionali.

La Società Mattia Corvino venne costituita il 2 maggio 1920 con lo scopo di curare e di sviluppare le relazioni scientifiche, letterarie, artistiche, fra l'Ungheria e l'Italia, diffondere la conoscenza della lingua della letteratura e dell' arte italiana in Ungheria. I mezzi della società erano: conferenze scientifiche e letterarie, rappresentazioni teatrali e concerti in Ungheria e in Italia, corsi di lingua italiana e ungherese, scambio di professori d'università, e pubblicava un periodo italiano, la *Corvina*. La sede della società era a Budapest, ma potevano costituirsi sezioni in provincia e ed in Italia. Le lingue ufficiali della società erano l'ungherese e l'italiano.

I fondatori della società erano Albert Berzeviczy, presidente dell' Accademia Ungherese delle Scienze, e Vittorio Cerruti Alto Commissario d' Italia. Tra i soci della Mattia Corvino erano il fior fiore dell'aristocrazia ungherese che nello stesso tempo rivestita incarichi nell'alta amministrazione pubblica. Tali furono: il Conte Lajos Ambróczy, Ministro plenipotenziario; il Conte Albert Apponyi, Consigliere particolare di Stato deputato; il conte Kunó Klebelsberg, Consigliere particolare di Stato, dal 1922 Ministro della Cultura e della e della Pubblica Istruzione; Gaetano Caracciolo principe di Castagneto, Ministro d' Italia. Non mancavano neanche dignità ecclesiastiche, come per esempio il Padre provinciale Giuseppe Casari O.S. il vescovo Vilmos Fraknói; e il Cardinale principe-primate Dell' Ungheria, János Csernok. Tra i soci troviamo scrittori, scultori, pittori, pubblicitari, avvocati, giudici, industriali, direttori di banche, e molti professori.

L' attività della Società Mattia Corvino può servire da modello per tutti coloro che tengono all' approfondimento dell' amicizia e della cooperazione tra i due paesi, e si impegnano a promuovere l' integrazione dell' Ungheria nella multicolore Europa unita.